

شماره ۱۲۶۵۷

تاریخ ۱۳۸۲ / ۲ / ۲۸

پدوبیت

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

مجلس

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۱۱۲۴۴۶، ۸۲، صبح

تاریخ ثبت: عصر

اقدام کننده: ۸۲، ۲، ۴

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۲۶۸۱۳/۲۳۱۵۵ مورخ ۱۳۸۱/۵/۱۶ دولت در مورد
موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و
دولت جمهوری خلق چین که در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ
۱۳۸۲/۲/۲۳ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است، در
اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران جهت
بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می گردد.

مهدی کریمی
رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۲۶۵۷

تاریخ ۱۳۸۲ / ۲ / ۲۸

پست

بیتنالی

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۸۲، ۱۱، ۲۴۴۶ صبح

تاریخ ثبت: عصر

اقدام کننده: ۸۲، ۲، ۴

لایحه موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریائی بین دولت

جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری خلق چین

ماده واحده - موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریائی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری خلق چین مشتمل بر یک مقدمه و پانزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریائی بین دولت جمهوری

اسلامی ایران و دولت جمهوری خلق چین

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری خلق چین که از این پس با عنوان «طرفهای متعاقد» به آنها اشاره خواهد شد، با علاقه به توسعه هماهنگ کشتیرانی تجاری بین دو کشور به منظور فعال سازی همکاریهای دوجانبه در زمینه امور کشتیرانی تجاری، با رعایت اصل آزادی دریانوردی تجاری بین المللی، به شرح ذیل توافق نمودند:

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

۱ - اصطلاح «کشتی طرف متعاقد» به هر شناور تجاری اطلاق می شود که مطابق قوانین یک طرف متعاقد به ثبت رسیده و تحت پرچم آن تردد نماید. اصطلاح مزبور همچنین شامل آن دسته از شناورهای استیجاری است که توسط شرکتهای کشتیرانی یک

بیتبیلی

طرف متعاقد به کار گرفته شده لیکن با پرچم کشور ثالثی که از نظر طرف متعاقد دیگر قابل قبول می باشد، تردد می نمایند.

این اصطلاح شامل شناورهای زیر نمی شود:

الف - کشتی های جنگی و سایر شناورهائی که در خدمت نیروهای مسلح هستند؛

ب - شناورهای تحقیقاتی (آب نگاری، اقیانوس شناسی و علمی)؛

پ - شناورهای ماهیگیری؛

ت - شناورهای تفریحی، دولتی، بیمارستانی و سایر شناورهائی که فعالیت های

غیرتجاری انجام می دهند.

۲ - اصطلاح «خدمه» شامل هر شخصی است که در کشتی هر یک از طرفهای

متعاقد به کارگمارده شده، تصدی اعمال مربوط به راهبری، عملیات یا نگهداری کشتی را به عهده داشته و نام وی در فهرست خدمه کشتی درج گردیده و دارای گذرنامه دریانوردی باشد.

۳ - اصطلاح «قلمرو» در مورد هر یک از طرفهای متعاقد به مناطق تحت حاکمیت یا

صلاحیت آنها اطلاق می شود.

۴ - اصطلاح «مسافر» به شخصی اطلاق می شود که بدون آن که مستخدم کشتی هر

یک از طرفهای متعاقد بوده و یا به انجام کاری در آن اشتغال داشته باشد، به وسیله آن کشتی حمل شود.

۵ - اصطلاح «بندر» به هر بندر تجاری از جمله لنگرگاه اطلاق می شود که در قلمرو

یک طرف متعاقد واقع شده و به روی کشتی های خارجی که به حمل و نقل دریائی بین المللی اشتغال دارند، باز باشد.

۶ - اصطلاح «شرکت کشتیرانی» به معنای شخص حقوقی است که در قلمرو یک

طرف متعاقد مطابق قوانین داخلی آن طرف تأسیس و یا به کارگیری شناورهای ملکی خود یا شناورهای دیگر کشورها به فعالیت در زمینه حمل و نقل دریائی بین المللی اشتغال

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر ترانس

شماره ۱۲۶۵۷

تاریخ ۱۳۸۲ / ۲ / ۲۸

پوست

بیتسالی

داشته باشد.

۷- «مقامهای صلاحیتدار دریائی» عبارتند از:

وزارت راه و ترابری «سازمان بنادر و کشتیرانی»، در جمهوری اسلامی ایران؛
وزارت ارتباطات و ارگانهای مجاز آن در جمهوری خلق چین.

ماده ۲ - همکاری

طرفهای متعاقد همه امکانات خود را برای توسعه همکاریهای دوجانبه دریائی در زمینه کشتیرانی تجاری به کار خواهند گرفت. این همکاری شامل موارد ذیل نیز می باشد:

- تجسس و نجات؛

- جلوگیری از آلودگی دریائی؛

- نظارت بر آمد و شد دریائی؛

- تحقیقات آب نگاری؛

- تبادل اطلاعات.

ماده ۳ - ارتباط بین سازمانها و مؤسسات

۱ - طرفهای متعاقد مساعدتهای لازم را برای برقراری ارتباط میان سازمانهای مسؤول امور دریائی و اشخاص مرتبط با امور کشتیرانی تجاری یکدیگر به عمل خواهند آورد.

۲ - شرکتهای کشتیرانی، نمایندگیها و سازمانهای کشتیرانی هر یک از طرفهای متعاقد می توانند مطابق قوانین و مقررات مربوطه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دفاتر نمایندگی یا دفاتر تجاری تأسیس و طبق قوانین و مقررات آن طرف متعاقد در فعالیتهای مربوط فعالیت نمایند.

بیست و نهم

شماره ۱۴۶۵۷

تاریخ ۱۳۸۲ / ۲ / ۲۸

پست

ماده ۴ - تسهیل حمل و نقل

۱ - طرفهای متعاقد توافق می نمایند:

- الف - کشتی های خود را به حمل و نقل کالا میان بنادر دو کشور ترغیب و در جهت رفع موانعی که ممکن است از توسعه این حمل و نقل جلوگیری کند، همکاری نمایند؛
- ب - از اشتغال کشتی های یک طرف متعاقد به حمل کالا از بنادر طرف متعاقد دیگر به بنادر کشورهای ثالث و بالعکس ممانعت به عمل نیاورند.
- ۲ - مفاد بند (۱) این ماده به حقوق کشتی هایی که تحت پرچم کشورهای ثالث به حمل و نقل تجاری دریائی بین بنادر طرفهای متعاقد و یا بین بنادر یکی از طرفهای متعاقد و بنادر کشورهای ثالث مبادرت می ورزند، لطمه ای وارد نخواهد کرد.

ماده ۵ - رفتار ملی

- ۱ - هر یک از طرفهای متعاقد نسبت به کشتی های طرف متعاقد دیگر، محموله ها، خدمه و مسافران آنها در موارد زیر همان رفتاری را خواهد داشت که با کشتی های خود که برای حمل و نقل دریائی بین المللی مورد استفاده قرار می گیرند، معمول می دارد:
- الف - دسترسی آزاد به آبهای سرزمینی و بندری که به روی حمل و نقل دریائی بین المللی باز می باشند؛
- ب - توقف کشتی ها در بنادر و استفاده از تسهیلات بندری؛
- پ - سوار و پیاده کردن مسافر؛
- ت - استفاده از خدمات مربوط به کشتیرانی تجاری - دریائی و همچنین عملیات مربوط.

۲ - مفاد بند (۱) این ماده شامل موارد ذیل نخواهد بود:

الف - فعالیت هایی که براساس قوانین داخلی هر یک از طرفهای متعاقد منحصرأ

بتجلی

دراختیار مؤسسات و سازمانهای متنوع آنهاست از قبیل کشتیرانی ساحلی (کابوتاز)؛
ب - مقررات مربوط به پذیرش و اقامت خارجیان در قلمرو هر یک از طرفهای
متعاقد؛

پ - مقررات مربوط به راهنمایی اجباری کشتیهای خارجی؛
ت - استفاده از بندری که به روی کشتیهای خارجی باز نمی باشد.

ماده ۶ - جلوگیری از تأخیر

طرفهای متعاقد در چارچوب قوانین و مقررات بندری خود و براساس مفاد
معاهدات بین المللی اقدامات لازم را برای تسهیل و سرعت بخشیدن به حمل و نقل
دریائی و جلوگیری از تأخیرهای غیر ضروری کشتیهای طرف متعاقد دیگر در بندرشان
به عمل خواهند آورد.

ماده ۷ - شناسائی گواهینامهها

۱ - اسناد به ثبت رسیده تابعیت کشتیهای هر یک از طرفهای متعاقد که براساس
مقررات توسط مقامهای صلاحیتدار آن طرف متعاقد صادر شده و نیز گواهینامههای
اندازه گیری ظرفیت و سایر اسناد کشتی که با رعایت ضوابط کنوانسیونهای بین المللی
مربوط توسط مقامهای صلاحیتدار یکی از طرفهای متعاقد صادر شده و یا مورد شناسائی
قرار گرفته باشد، توسط مقامهای طرف متعاقد دیگر به رسمیت شناخته خواهد شد.
۲ - محاسبه حقوق و عوارض بندری براساس گواهینامههای اندازه گیری ظرفیت
مندرج در بند (۱) این ماده انجام خواهد گرفت.

ماده ۸ - شناسائی مدارک خدمه

۱ - هر یک از طرفهای متعاقد مدارک شناسائی خدمه کشتی را که توسط مقامهای

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر ترانس

بیتجاری

شماره ۱۴۶۵۷

تاریخ ۱۳۸۲ / ۲ / ۲۸

پوست

صلاحیتدار طرف متعاقد دیگر صادر و یا به رسمیت شناخته شده است، به رسمیت خواهد شناخت. مدارک شناسائی مزبور به شرح ذیل می باشند:

- برای خدمه کشتی های جمهوری اسلامی ایران: گذرنامه دریانوردی؛

(Seafarer,s Identity document)

- برای خدمه کشتی های جمهوری خلق چین: گذرنامه دریانوردی جمهوری خلق

چین

(Seafarer,s passport of the People,s Republic of China)

۲ - برای آن دسته از اعضای خدمه که از اتباع یک کشور ثالث هستند که توسط طرفهای متعاقد به رسمیت شناخته شده و در کشتی یک طرف متعاقد به خدمت گرفته شده اند، اسناد شناسائی معتبری که باید مورد شناسائی قرار گیرد، همان اسناد و مدارک دریانوردی است که توسط مقامات ذی صلاح آن کشور ثالث صادر شده است، مشروط به این که این اسناد برای شناسائی به عنوان گذرنامه یا جایگزین گذرنامه مطابق قوانین داخلی لازم الاجراء در کشور طرف متعاقد دیگر کافی باشند. با این وجود، هنگامی که اعضاء خدمه مزبور خارج از شناورها در بنادر طرف متعاقد دیگر مشغول فعالیت می باشند، باید دارای مدارک اشتغال در کشتی باشند.

ماده ۹ - ورود، عبور و اقامت اعضای خدمه

۱ - آن دسته از اعضای خدمه که دارای مدارک شناسائی مورد اشاره در ماده (۸) این موافقتنامه می باشند، می توانند برای اقامت موقت در شهر بندری مطابق قوانین داخلی و مقررات بندری آن کشور در طول توقف کشتی های یک طرف متعاقد در بنادر طرف متعاقد دیگر به ساحل بروند. اعضاء بیمار خدمه می توانند برای درمان پزشکی به ساحل بروند و برای مدت زمانی که برای این درمان لازم می باشد در آنجا اقامت داشته باشند. طرف متعاقد دیگر تا سرحد امکان باید کمکهای پزشکی لازم را به اعضاء بیمار خدمه

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۴۶۵۴

تاریخ ۱۳۸۲ / ۲ / ۲۸

پست

بتعیالی

ارائه نماید.

۲- آن دسته از اعضای خدمه که دارای مدارک شناسائی مورد اشاره در ماده (۸) این موافقتنامه می‌باشند، می‌توانند به منظور پیوستن به کشتی، انتقال به کشتی دیگر، بازگشت به موطن خود یا به هر دلیل دیگری که برای مقامات ذیصلاح طرف متعاقد دیگر قابل قبول باشد و با هر وسیله حمل و نقلی با همراه داشتن مدارک شناسائی دربانوردی و روادید لازم از مقامات ذیصلاح طرف متعاقد دیگر، وارد قلمرو طرف متعاقد دیگر شده یا از قلمرو آن عبور نمایند.

۳- فرمانده یا اعضاء خدمه تعیین شده از طرف او می‌توانند با نمایندگان رسمی کشور متبوع خود یا نمایندگان شرکت خود پس از طی تشریفات مربوطی که طرف متعاقد دیگر مقرر نموده ملاقات نمایند.

۴- طرفهای متعاقد توافق می‌نمایند که ورود و خروج یا پیاده شدن اعضای خدمه طرف متعاقد دیگر را که در کشتی کشورهای ثالث کار می‌کنند، در بنادر خود تسهیل نمایند.

ماده ۱۰- کمک و مساعدت

۱- چنانچه کشتی یکی از طرفهای متعاقد در امتداد ساحل طرف متعاقد دیگر، در دریای سرزمینی یا در بندر طرف متعاقد دیگر به گل بنشیند یا به ساحل برخورد کند و یا به سانحه دیگری دچار شود، کشتی مزبور و محموله آن از همان حمایتی که به کشتی‌های خودی و محموله آنها اعطاء می‌شود، برخوردار خواهد بود.

هزینه‌های مربوط طبق قوانین و مقررات کشوری که سانحه در قلمرو آن اتفاق افتاده و یا با توافق طرفهای مربوط قابل وصول است. مفاد این بند مانع از طرح دعاوی در رابطه با حمایت، مساعدت و کمکی که به موجب یک قرارداد به کشتی آسیب دیده و محموله آن ارائه شده است نخواهد بود. خدمه و مسافران کشتی طرف متعاقد موضوع این بند در هر

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۴۶۵۷

تاریخ ۱۳۸۲/۲/۲۸

پست

تبعیاتی

زمان از همان حمایت، مساعدت و کمکی برخوردار خواهند بود که به اتباع طرف متعاهدی که در دریای سرزمینی یا بندر آن سانحه اتفاق افتاده است، ارائه می شود.

۲- کشتی خسارت دیده، کلیه اموال و کالاهای حمل شده در آن یا هر آنچه که از آنها نجات یافته مشمول حقوق گمرکی، سود بازرگانی، مالیاتها و سایر عوارض نخواهد شد، مگر آن که هدف استفاده و مصرف آن اموال و یا کالاها در قلمرو طرف متعاهدی باشد که در آن سانحه اتفاق افتاده است.

۳- مفاد بند (۲) این ماده مانع اجرای سایر قوانین و مقررات طرف متعاهدی که در قلمرو آن سانحه اتفاق افتاده است، نخواهد بود.

ماده ۱۱- تبعیت از قوانین و مقررات طرف متعاهد دیگر در قلمرو آن طرف

۱- کشتی های هر یک از طرفهای متعاهد، همچنین کشتی های شرکتهای کشتیرانی هر یک از طرفهای متعاهد، هنگامی که در قلمرو طرف متعاهد دیگر می باشند، تابع قوانین و مقررات طرف اخیر خواهند بود.

۲- مسافران، صاحبان کالا باید آن دسته از قوانین و مقررات لازم الاجراء در قلمرو هر یک از طرفهای متعاهد را که ناظر بر ورود، اقامت و عزیمت مسافران و نیز واردات، صادرات و انبار کردن کالا به ویژه مواردی که ناظر بر ترک بندر، مهاجرت، گمرک، مالیاتها و قرنطینه می باشند، رعایت نمایند.

ماده ۱۲- رایزنی متقابل

۱- طرفهای متعاهد با هدف همکاری نزدیک، هر از چندگاهی با یکدیگر رایزنی و مشورت خواهند نمود یا جلساتی را بنا به درخواست هر یک از طرفهای متعاهد در موارد زیر برگزار می نمایند:

الف - بحث و بررسی پیرامون اجرای این موافقتنامه؛

مبتعانی

شماره ۱۴۶۵۷

تاریخ ۱۳۸۲ / ۲ / ۲۸

پوست

ب - انجام مطالعات مشترک در مورد معرفی خدمات جدید در زمینه حمل و نقل دریائی؟

ج - حل و فصل اختلافات ناشی از اجرای این موافقتنامه.

۲ - براساس بند (۱) این ماده، طرفهای متعاقد از طریق مجاری دیپلماتیک پیشنهاد برگزاری جلسات رایزنی بین مقامات صلاحیتدار دریائی طرفهای متعاقد را ارائه خواهند نمود و چنین رایزنی‌هایی حداکثر شصت روز پس از تاریخ دریافت پیشنهاد برگزار خواهد شد.

ماده ۱۳ - اصلاح موافقتنامه

این موافقتنامه تنها با توافق متقابل و مکتوب طرفهای متعاقد قابل تغییر و اصلاح خواهد بود و اصلاحات مزبور مطابق تشریفات مندرج در بند (۲) ماده (۱۴) این موافقتنامه لازم‌الاجراء خواهد شد.

ماده ۱۴ - لازم‌الاجراء شدن

۱ - این موافقتنامه مطابق قوانین و مقررات هر یک از طرفهای متعاقد به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها خواهد رسید.

۲ - موافقتنامه حاضر سی روز پس از تاریخ مبادله اطلاعیه‌های طرفهای متعاقد مبنی بر این که اقدامات لازم را براساس قوانین و مقررات خود در مورد لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه به عمل آورده‌اند برای مدت پنج سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر باقی خواهد ماند، مگر آن که یکی از طرفهای متعاقد با اعلام شش ماهه قبلی نسبت به فسخ آن اقدام کند.

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفترتوس

شماره ۱۲۶۵۲

تاریخ ۱۳۸۲/۱۲/۲۸

پست

بتعمالی

ماده ۱۵ - زبان

این موافقتنامه شامل یک مقدمه و پانزده ماده، در دو نسخه به زبانهای فارسی، چینی و انگلیسی تنظیم شده و هر سه متن آن از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت بروز اختلاف در تفسیر متون، متن انگلیسی ملاک عمل می باشد.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ سی و یکم فروردین ماه ۱۳۸۱ هجری شمسی برابر با بیستم آوریل ۲۰۰۲ میلادی به امضای نمایندگان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری خلق چین رسید.

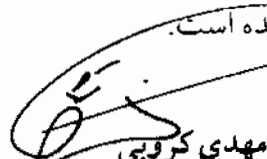
از طرف

دولت جمهوری خلق چین

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و پانزده ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیست و سوم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو مجلس شورای اسلامی به تصویب رسیده است.

مهدی کروی
رئیس مجلس شورای اسلامی